

Lekcja 14

30 września

LIST DO EFEZJAN W SERCU

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Ef 2,8-10.

Zakres studium: Ef 1-6.

Wprowadzenie: Jak *List do Efezjan* jest kluczem do zrozumienia wszystkich listów apostoła Pawła, tak lekcja tego tygodnia jest kluczem do przypomnienia i zrozumienia *Listu do Efezjan*.

Niedzielną część lekcji podsumowuje zapierającą dech w piersi wizję wiecznego i historycznego Bożego planu stworzenia i odkupienia.

Poniedziałkowa część lekcji podsumowuje Ef 2, w którym Paweł wyraziście opisuje tragiczny stan ludzkości pogrążonej w grzechu i śmierci, bez obietnic, bez nadziei, bez Chrystusa i bez Boga na świecie. Ale Paweł nie poprzestaje na tym. Wskazuje podstawy ewangelii, tajemnicy Bożej, która niesie nadzieję ludzkości. W Chrystusie i z Chrystusem Bóg wskrzesza nas i podnosi do swojej świątyni w okęgach niebieskich. W Chrystusie i z Chrystusem stajemy się nową świątynią Boga na Ziemi. Ta przemiana następuje z łaski, a łaska jest podstawą chrześcijańskiej wiary, życia i misji.

Trzeci rozdział *Listu do Efezjan*, omówiony we wtorkowej części lekcji, ukazuje Bożą tajemnicę w utworzeniu Kościoła.

Środowa część lekcji (omawiająca 4 rozdział listu) wyjaśnia, jak podwójny zamiar Boga zostaje zrealizowany, kiedy dzieci Boże na całym świecie jednoczą się w prawdziwej pobożności i pełnieniu misji przy pomocy otrzymanych darów duchowych. Dlatego jedność Kościoła nie jest opcjonalna, ale konieczna dla jego istnienia.

Jak podkreśla czwartkowa część lekcji (poświęcona 5 rozdziałowi *Listu do Efezjan*), jedność nie może zostać osiągnięta bez odrzucenia grzesznego egocentryzmu. Jedność jest realizowana jedynie wtedy, kiedy przyjmujemy nową tożsamość i chodzimy w Chrystusie. Ta głęboka zmiana w Chrystusie wpływa także na całe nasze życie, w tym nasze rodziny (mężów, żony i dzieci), społeczeństwo (grupy i klasy) oraz życie osobiste.

Piątkowa część lekcji (Ef 6) wzywa nas do spojrzenia na Kościół jako dynamiczne, zjednoczone wojsko doskonale przygotowane do walki, którą jest głoszenie Chrystusowej ewangelii pokoju. To właśnie pokój Chrystusa i w Chrystusie zapewnia nam powodzenie i życie. Zwycięstwo jest pewne w Chrystusie. Nasze powodzenie zależy od tego, czy trwamy w wierze w zwycięstwo w Chrystusie i postępujemy zgodnie z tą wiarą.

Tematy lekcji

Lekcja tego tygodnia jest podsumowaniem całego *Listu do Efezjan* podkreślającym i streszczającym jego najważniejsze wątki.

Część II: Komentarz

Tajemnica ewangelii

W samym sercu listu apostoła Pawła do Efezjan pulsuje jego fascynacja ewangelią jako objawioną tajemnicą. Paweł rozpoczyna swój list wyrażając radość z tego powodu, iż Bóg „oznajmił nam (...) tajemnicę woli swojej” (Ef 1,9-10), a tajemnica ta dotyczy „jego części” czyli dziedzictwa (Ef 1,11). Tajemnica ta nie dotyczy naszego rozpaczliwego i strasznego stanu (Ef 2,1-4) ani wyobcowania, podziałów i wrogości, jakie grzech powoduje w życiu jednostek, rodzin i społeczności (Ef 2,11-12). Powód tych podziałów i wrogości nie jest tajemnicą - jest nim nasz grzeszny stan. Nie jest też tajemnicą nasza niezdolność rozwiązania problemu grzechu i śmierci (Ef 2,9; J 1,13). Jak dowodzi historia, wszyscy boleśnie uświadamiamy sobie, że żadne ludzkie plany nie mogą nas wyrwać z czarnej otchłani grzechu. Tajemnicą, o której mówi Paweł, jest niepojęty cud miłości Boga wobec nas. Ludzie są skłonni sądzić, że Bóg ich nie miłuje. Niejeden człowiek jest wręcz przekonany, że Bóg o nas zapomniał. Są nawet tacy, którzy uważają, że Bóg odrzuca niektórych ludzi ze względu na ich pochodzenie - na przykład Żydów za to, że odrzucili Jezusa jako Mesjasza.

Jednak kiedy podejrzewamy Boga o tego rodzaju postawy, zawsze jesteśmy w błędzie. Kiedy Bóg objawił swoje tajemnice Pawłowi, były faryzeusz nie posiadał się ze zdumienia. Dlatego, choć cały list opisuje Bożą tajemnicę z różnych punktów widzenia, apostoł wraca w centralnej części listu do określenia „tajemnica” (Ef 3,3.9) i „tajemnica Chrystusowa” (Ef 3,4), a pod koniec listu - „tajemnica ewangelii” (Ef 6,19 BG). Tajemnica jest jeszcze cenniejsza, kiedy, jak wyjaśnia Paweł, uświadamiamy sobie, że była ona zakryta przed ludźmi w poprzednich wiekach i tysiącletniach, a pokolenie Pawła zostało wybrane w szczególnym czasie, by ją poznać i otrzymać jej pełne objawienie (Ef 3,9; Rz 16,25; 1 Kor 2,7; Kol 1,26-27; 2,2). Nie sposób opisać, jak wielki jest to przywilej!

Paweł dosłownie nie posiadał się z radości z powodu tego wielkiego odkrycia. Całe jego życie zmieniło się, kiedy poznał prawdę ewangelii. Jak w przypowieści Jezusa o ukrytym skarbie (Mt 13,44), Paweł „sprzedał” wszystko, co miał, by zyskać ten skarb (Flp 3,4-8). Stało się dla niego jasne, że wie coś, czego inni nie wiedzą. Ale w przeciwieństwie do poszukiwacza skarbu (Mt 13,44) czy niewiernego sługi (Mt 25,18) Paweł nie zakopał skarbu w ziemi. Kiedy Bóg objawił mu swoją tajemnicę, Paweł wybrał się w podróż dookoła świata, by powiedzieć wszystkim o tym, czego się dowiedział. Tajemnica ta jest tajemnicą miłości Boga do człowieka. Bóg stworzył nas z miłości i tak samo z miłości oddał za nas życie na krzyżu. Wskrzesił nas, byśmy zamieszkali z Nim przez Ducha Świętego w Jego świątyni, bo nas miłuje. Walczy o nas, bo nas miłuje. Przyjdzie po nas, bo nas miłuje. Paweł tak wyraził tę tajemnicę: „Chrystus w was, nadzieja chwały” (Kol 1,27).

Koniec wielkiego boju

Pewnego dnia historia grzechu się skończy, ale Boża tajemnica nigdy się nie wyczerpie. Opisując zakończenie wielkiego boju Ellen G. White pisze w sposób przypominający język i nastawienie apostoła Pawła wyrażone w *Liście do Efezjan*: „Wszystkie skarby wszechświata otworzą się przed odkupionymi przez Boga, aby mogli je badać. Nieskrępowani śmiertelnością bez zmęczenia odbędą lot ku oddalonym światom — światom, które pochylały się ze smutkiem, przyglądając się nieszczęściu ludzi, i rozbrzmiały pieśnią radości na wieść

o odkupieniu człowieka. Z niewysłowioną przyjemnością dzieci ziemi wezmą udział w radościach i skorzystają z wiedzy istot, które nigdy nie zgrzeszyły. Będą dzielić się skarbami wiedzy gromadzonej przez wieki podczas studiowania dzieł, jakie wyszły z Bożych rąk. Niestłabnącym wzrokiem będą oglądać chwałę stworzenia — słońca, gwiazdy i układy planetarne, wszystkie w wyznaczonym im porządku krążące wokół tronu Bóstwa. Na każdej rzeczy, od najmniejszej po największe, zapisane jest imię Stwórcy i wszystkie odzwierciedlają bogactwo Jego mocy.

A płynące lata wieczności będą odsłaniać coraz wspanialsze prawdy o Bogu i o Chrystusie. Ponieważ wiedza będzie stale się rozwijać, równolegle będą rosły miłość, szacunek i szczęście. Im więcej ludzie będą dowiadywali się o Bogu, tym bardziej będą podziwiali Jego charakter. Gdy Jezus odsłoni przed nimi skarby odkupienia i zdumiewające osiągnięcia w wielkim zmaganiu z szatanem, serca odkupionych będą drżały w jeszcze głębszym oddaniu i z tym większą radością będą chwytać złote harfy; i dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy i tysiąc tysięcy głosów połączy się w potężną pieśń wdzięczności.

«I słyszałem, jak wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło: Temu, który siedzi na tronie, i Barankowi, błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków» (Ap 5,13).

Wielki konflikt zakończył się. Nie ma już grzechu ani grzeszników. Cały wszechświat jest czysty. W całym stworzeniu pulsuje jeden rytm harmonii i szczęścia. Od Tego, który wszystko stworzył, przez przybytki niekończącej się przestrzeni płyną życie, światło i radość. Od najmniejszego atomu do największego ze światów wszystkie rzeczy, ożywione i nieożywione, głoszą w swym niczym nieprzycmionym pięknie i w doskonałej radości, że Bóg jest miłością” (Ellen G. White, *Wielki bój*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 407).

Część III: Zastosowanie

1. Ta lekcja jest podsumowaniem studium *Listu do Efezjan*. Zachęć uczestników lekcji do próby własnego podsumowania tego studium i podzielenia się refleksjami.

2. Jakie trzy główne wątki przewijają się przez *List do Efezjan*? Jak wiążą się ze sobą nawzajem? Zapytaj uczestników lekcji, który wątek jest dla nich najważniejszy.

3. Poproś uczestników lekcji, by wyobrazili sobie, że zostali zaproszeni do udziału w założeniu nowego zboru na terenie, gdzie nigdy wcześniej nie głoszone przesłania adwentystycznego. Jak *List do Efezjan* mógłby im pomóc w przygotowaniu się do realizacji takiego projektu? Poproś uczestników lekcji, by wskazali w *Liście do Efezjan* tematy składające się na przesłanie ewangelizacyjne dla mieszkańców terenu, gdzie ma powstać nowy zbor. W jakiej kolejności przedstawiliby te tematy? Poproś, by wskazali zasady pomagające w założeniu żywego zboru opartego na modelu przedstawionym przez Pawła w *Liście do Efezjan*. Zasady te powinny pomóc w zaszczepieniu nowemu zborowi radości zbawienia. Jakie zasady mogą pomóc w zjednoczeniu nowych wyznawców w Chrystusie oraz życiu i misji Kościoła? Jakie zasady zainspirują nowych wyznawców do życia w mocy Ducha Świętego i służenia przy pomocy darów duchowych?

4. Na podstawie studium *Listu do Efezjan* wskażcie zasady, które pomogą członkom zboru żyć zgodnie z ewangelią, tworzyć szczęśliwe rodziny i budować właściwe relacje między ludźmi w każdego rodzaju społecznościach.